

Marie Louise Allerslev
Egetofte 7
3660 Stenløse.
tlf. 4818 3884

Slagslunde den 26. august 2008

Ankenævnet på Energiområdet
Nyropsgade 30
1780 København V.

Vedr. klage over E.ON Varme Danmark ApS' kontraktbrud, ankenævnets j. nr. 4/1920-0301-0093.

Jeg skal herved kommentere E.ON Varme Danmark ApS' seneste bemærkninger af 31. juli 2008 om hensynet til at overholde varmforsyningsloven. Af de leveringsbestemmelser af 7. november 1995, der er en del af den kontrakt, som jeg har indgået i forbindelse med levering af fjernvarme, fremgår det af § 5.1 og § 10.1, at tarifferne og bestemmelserne til enhver tid skal være i overensstemmelse med gældende lovgivning, hvilket naturligvis betyder, at min kontrakt ikke må stride imod varmforsyningslovens bestemmelser.

Men derudover berettiger varmforsyningsloven ikke E.ON til ensidigt at fastsætte priser og vilkår. Det er således ikke korrekt, når E.ON skriver, at Energitilsynet har påbudt E.ON at gøre sine tariffer kosttægte. Energitilsynet har henstillet til varmforsyningsvirksomhederne at *tilstræbe* en kosttægt tarifiering, hvilket er noget ganske andet, og som ikke kan føre til den konklusion at E.ON ensidigt kan ændre en indgået kontrakt.

Som jeg tidligere har påpeget, fremgår det af den kommenterede varmforsyningslov, ligesom det er erkendt af Energitilsynet i tidligere afgørelser, at varmforsyningsloven ikke er til hinder for, at parterne i et kontraktforhold efter almindelige aftaleretlige regler afregner til en mindre pris end den omkostningsbestemte. Varmeforsyningslovens bestemmelser om prisfastsættelse, herunder princippet om "hvile-i-sig-selv" og princippet om "kosttægt tarifiering", er ikke præceptive, men kan fraviges ved aftale. Jeg klager derfor over, at E.ON har begået kontraktbrud bl.a. ved ikke at overholde de med mig indgåede pris aftaler.

E.ON anfører, at Ankenævnet har ret - og pligt - til at inddrage den offentligretlige regulering. Jeg skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at den offentligretlige regulering også har til formål at sikre forbrugerne en rimelig beskyttelse. I min sag kan inddragelsen af varmforsyningsloven således kun have det formål at vurdere om min kontrakt strider imod varmforsyningsloven. Såfremt det ikke er tilfældet, er det herefter kun et spørgsmål om at træffe afgørelse på baggrund af det privatretligt indgåede kontraktforhold.

I øvrigt skal jeg i forbindelse med retten - og pligten - til at inddrage den offentligretlige regulering henlede opmærksomheden på markedsføringslovens § 1 om god markedsføringskik, § 3, stk. 1, om urimeligt mangelfulde angivelser i markedsføringen (se herunder bl.a. mit bilag 4, hvoraf det fremgår, at den varmepris, der var lovet, KUN ville blive reguleret med gasprisen, og at det var forudsætningen, at aftalen ville kunne holde i 20 år, og bilag 5 med et løfte om at omkostningerne ikke bliver stør-

re end ved individuel oliefyring), § 7 om den offentligretlige oplysningspligt (såfremt det var forudsætningen, at leverandøren ensidigt skulle kunne ændre i prisberegningen, skulle det have været oplyst ved kontraktens indgåelse) og § 12 om erklæring af ydelse af garanti eller lignende (se herunder bilag 7, hvor det af overskriften til leveringsbestemmelsernes § 5 tydeligt fremgår, at der er givet en prisgaranti).

E.ON anfører, at det er antaget, at aftalelovens udgangspunkt om aftalefrihed inden for varmeforsyningsområdet i et vist omfang er erstattet af varmeforsyningslovens offentligretlige regulering. Det er efter min opfattelse en meget polemisk udtalelse. En offentligretlig regulering kan ikke uden videre "erstatte" en privatretlig lovligt indgået aftale. Såfremt det skulle gælde generelt, ville det stride mod almene retsprincipper, hvor selv en præceptiv lovbestemmelse kan fraviges, såfremt den svage part stilles bedre end foreskrevet i loven.

Som supplement til markedsføringsloven skal jeg derfor henvide til aftalelovens § 36, der tager sigte på at skabe en civilretlig beskyttelse af forbrugerne mod, at en økonomisk stærkere og mere sagkyndig part anvender standardkontrakter, der indeholder urimelige vilkår eller på anden måde benytter sig af sin overlegne stilling. Jeg skal henvide til side 31 i "Forbrugerretten II, Den civilretlige beskyttelse" af Sonny Kristoffersen. Som det fremgår, anvendes temaet rimelig/urimelig udelukkende til beskyttelse af forbrugeren. Det må siges at være et urimeligt vilkår, såfremt leveringsbestemmelserne af 7. november 1995, der er en del af min kontrakt, skulle kunne fortolkes så vidtgående, som af E.ON påstået.

Ifølge samme forfatter må standardvilkår i en kontrakt ikke ensidigt og usagligt tilgodese den erhvervsdrivendes interesser på forbrugers bekostning. Vilkår skal være affattet klart og forståeligt etc., se side 55. Ifølge Forbrugerombudsmanden er det dog ikke urimeligt i et langvarigt kontraktforhold at forbeholde sig ret til at forhøje priser og ændre i vilkår med et rimeligt varsel, fortsætter forfatteren på side 58, men tilføjer: *forudsætningerne er ikke opfyldt i tilfælde, hvor en erhvervsdrivende har betinget sig, at forbrugeren skal være bundet af aftalen i en vis periode. Vilkår, der tillader den erhvervsdrivende at ændre kontraktvilkårene i uopsigelighedsperioden, vil som oftest være udtryk for en ubalance mellem parterne alene til den erhvervsdrivendes fordel og dermed være i strid med god markedsføringsskik.* Disse bemærkninger falder også i tråd med ankenævnets bemærkninger i afgørelse af 10. maj 2005 (3/1922-0101-0002): "...er fjernvarmeværkets adgang til at ændre en gensidig uopsigelig kontrakt yderst begrænset og vil normalt kun kunne accepteres, hvis forudsætningerne for vilkåret har ændret sig væsentligt." Da administrationsafgiften imidlertid i strid med varmeforsyningsloven var pristalsreguleret, blev det i den sag pålagt NESAs at ændre bestemmelsen således, at afgiften blev omkostningsbestemt. Det gav ankenævnet medhold i med den begrundelse, at det var et myndighedskrav.

Jeg skal her orientere ankenævnet om, at denne afgørelse har ført til, at E.ON mener at have fået grønt lys til radikalt at ændre og forhøje administrationsbidraget fra de ifølge kontrakten 2.500 kr. (der var pristalsreguleret) til senest fra den 1. maj 2008 at opkræve et fast abonnement på 6.481,25 kr. og en kvadratmeterafgift på 70 kr. (incl. moms). Dette er sket til trods for at der - uanset at beregningsgrundlaget blev krævet ændret af Energitilsynet - ikke i afgørelsen tillige er belæg for, at E.ON herefter samlet kunne opkræve et større beløb, end hvad der er aftalt i henhold til kontrakten.

I øvrigt fremgår det af aftalelovens § 36, stk. 2, at efterfølgende omstændigheder kun kan inddrages til fordel for forbrugeren. Den privatretlige regulering fremgår yderligere af aftalelovens § 38 a-c, som jeg har redegjort for på side 2 i mit brev til ankenævnet af 19. juli 2008.

I E.ONs brev henvises der til 15 af ankenævnet tidligere truffne afgørelser i et forsøg på at påvise, at Energitilsynets og Energiklagenævnets praksis bør indgå i ankenævnets vurderinger. Jeg skal hertil bemærke, at Energitilsynets praksis ikke er præceptiv og derfor naturligvis kan fraviges i tilfælde, hvor der eksisterer et individuelt kontraktforhold mellem leverandør og bruger, således som det er tilfældet i min sag. Da der i ingen af de af E.ON refererede afgørelser har været tale om individuelle kontraktforhold, bestrider jeg, at disse afgørelser overhovedet har relevans for min sag.

Jeg bad om aktindsigt, da jeg måtte konstatere, at ikke mindre end 10 af disse afgørelser¹ ikke er offentligt tilgængelige på ankenævnets hjemmeside. Af E.ONs brev fremgår det, at det er koncernjurist Thomas Andersen Thrane, der er sagsbehandler. Da Thomas Andersen Thrane er nævnsmedlem i ankenævnet, har han haft adgang til ankenævnets ikke-offentliggjorte afgørelser. En adgang som jeg ikke har. Uanset at ankenævnet har været så venlig at udlevere de afgørelser, der henvises til, føler jeg en vis utryghed ved at være oppe imod en modpart, der er nævnsmedlem i ankenævnet, og som har "andre knapper at trykke på", der ikke er mig som almindelig klager beskåret. Jeg har således i modsætning til Thomas Andersen Thrane ikke haft mulighed for at finde ikke-offentliggjorte afgørelser til eventuel støtte for mine synspunkter.

E.ON henviser endvidere til en højesteretsdom U 2000.656 H, hvor Højesteret "supplerede" en indgået kontrakts vederlagsbestemmelser ved skønsmæssigt at fastsætte et ekstra beløb, fordi der var forhold, der afgørende havde forrykket den forudsatte balance mellem indsats og vederlag. I min sag er der imidlertid ikke behov for et supplerende skøn. Det fremgår klart af § 5.6, hvornår og hvorledes der skal forholdes i tilfælde af udmeldelse af nye tariffer.

E.ON anfører, at der må være en formodning imod, at varmforsyningen skulle have påtaget sig at levere varme til mindre end produktionsomkostningerne. Det er jeg da helt enig i. Hvorfor skulle en kommerciel virksomhed drive en forretning, de ikke må tjene penge på? Hvorfor skulle man ikke have taget højde for det i min kontrakt?

E.ON påstår, at kollektiv varmforsyning er et lukket kredsløb. Det er ikke rigtigt. De koncerninterne transaktioner giver mulighed for at aflejre fortjenester ved køb/salg af gas, køb/salg af ydelser og koncerninterne rentebetaling i andre selskaber i koncernen. Jeg har i bilag nr. 16 til mit brev af 19. juli redegjort for, hvorledes en varmforsyningsvirksomhed som E.ON med et moderselskab og flere datterselskaber i ryggen og med støtte i varmforsyningsloven sikrer sig en risikofri forretning. Når dette er muligt, må det konstateres, at varmforsyningsloven ikke er fulgt med tiden. Jeg kan ikke forestille mig, at det har været politikernes intentioner, at varmforsyningsloven skal kunne tjene til beskyttelse af en stor koncern med en samlet omsætning i 2007 på 515 mia. kr.

Såfremt ankenævnet skulle tage E.ONs økonomi i betragtning, måtte mindstekravet være, at alle omkostninger i E.ON Varme, i de øvrige datterselskaber og i moderselskabet, der vedrører varmforsyningen i Slagslunde, dokumenteres over for ankenævnet og dermed over for mig som bruger. I modsat fald er der tale om et prismæssigt ukontrollabelt "ta' selv bord".

Bemærkningen i E.ONs brev om, at varmforsyningsloven er garant for, at forbrugeren ikke betaler for meget for sin varme, gælder desværre ikke, når varmforsyningen drives af koncerner som E.ON, der ikke har som formål at beskytte forbrugerne, men at drive en for aktionærerne profitabel forretning. Jeg skal igen gøre opmærksom på, at E.ONs stadigt stigende omkostninger ved at producere varme er udokumenterede, ureviderede og uafstemte, hvilket da også er blevet kritiseret af selskabets eg-

¹ Det drejer sig om afgørelserne 3/1922-0101-0003, 3/1922-0101-0021, 3/1922-0101-0024, 3/1922-0101-0025, 3/1922-0101-0028, 3/1922-0101-0027, 4/1920-0301-0043, 4/1920-0301-0044, 4/1920-0301-0081 og 4/1920-0301-0049

ne revisorer PricewaterhouseCoopers.

Endelig oplyser E.ON, at kommunen ikke har pålagt tilslutningspligt for min ejendom, hvilket er korrekt. Der er derimod indgået en frivillig aftale i forventning om, at den er gældende og ikke vildledende. Da der ikke er nogen forblivelsespligt, kan jeg imidlertid udtræde, men bryder derved den kontrakt, som jeg har indgået med NESAs, ifølge hvilken jeg har bundet mig i 20 år fra idriftsættelsen, jf. bilag nr. 6.

Jeg har følgende kommentarer til E.ONs sammenfatning:

E.ON har tilsidesat, at kontraktforholdet udover varmforsyningsloven også er reguleret af de aftalte leveringsbestemmelser af 7. november 1995 (der er behørigt anmeldt til Energitilsynet) og af andre relevante love som aftaleloven og markedsføringsloven,

varmforsyningsloven er ikke til hinder for, at der kan indgås en privatretlig kontrakt vedrørende levering af fjernvarme,

E.ON kan ikke pålægge mig at betale for ureviderede og uafstemte omkostninger, uden dokumentation for at væsentligt ændrede forhold har påvirket grundlaget for det gældende langtidsbudget og uden fremlæggelse af et nyt langtidsbudget til godkendelse af mig som den anden kontraktpart,

kontrakten er uopsigelig fra E.ONs side i 20 år, ligesom den også er uopsigelig fra min side i 20 år,

E.ON har med sin udtalelse at der "ikke er grundlag for aftaleretligt at opsige vilkåret" tydeligt tilkendegivet, at E.ON ikke agter at overholde den kontrakt, som vi har indgået,

E.ON opretholder ikke kontrakten "med de tilpassede vilkår". E.ON har aldrig overholdt prisaftalerne i min kontrakt. Senest har E.ON yderligere ensidigt tilsidesat hele den indgåede kontrakt ved at udmelde nye leveringsbestemmelser til ikrafttræden den 1. november 2007.

Jeg fastholder således, at den aftale, der er indgået med mig i henhold til min kontrakt om levering af fjernvarme kun kan ændres på baggrund af et nyt langtidsbudget i henhold til § 5.6 i de aftalte leveringsbestemmelser, der kræver godkendelse af den anden kontraktpart. I modsat fald må jeg konstatere, at E.ON har misligholdt min kontrakt. Jeg forbeholder mig ret til at kræve erstatning for denne misligholdelse, ligesom jeg forbeholder mig ret til at kræve tilbagebetalt, hvad jeg måtte have betalt for meget for levering af fjernvarme i de foregående år.

Jeg skal i øvrigt henvise til mine tidligere redegørelser for det indgåede kontraktforhold.

Kopi af dette brev er sendt til bestyrelsen for Slagslunde Fjernvarmelaug.

Med venlig hilsen

Marie Louise Allerslev